

sig for Willien i Landstinget, der saa blev accepteret her. Ministeren har aldrig givet sin Tilslutning dertil, fordi, som jeg ikke tvivler om, hverken han eller hans Saghaandige ingeninde have kunnet se de Fordele, der vare at vinde derved, hverken her eller hvor de ellers trænge til Jernbaner. Det gjælder kun om en $\frac{1}{2}$ Aen Jord; at give disse 12 Tommer Jord mere har saa godt som Sinet at sige med Hensyn til Anlægsomkostningerne, og med Hensyn til Driften bliver det af forsvindende Betydning. Driften bliver snarere i en vis Forstand dyrere, naar Banen er smalsporet. Det var altsaa en slet Bane og en slet Lov, vi fik, og derfor har jeg glædet mig over, at der er Kommuner, der ikke ere gaaede ind paa dette slette Forlag. En Ferubane har en vis Tilvækningskraft, men den kan ogsaa give en frastødende Virkning. At disse fattige Kommuner kunne ville gaa ind paa en saadan Bane saa godt som uden noget Tilskud, skyldes en besynderlig vildfarende Paavirkning fra de ledende Mænds Side i saa-danne Egne ovenfor Statheyderne og alle Bidragsgivende. Veile Byraad gik samme Dei — naa ja, det er jo meget minstetelt — men jeg priser Veile Amtsraad, at det satte en Stopper for den Slags Love for sit Vedkommende. Man skulde have gjort ligesaa for Horsens—Tørring Banen og sagt, at man udbetaler ikke de 130,000 Kr., naar den skal være smalsporet, saa vilde jeg have været fuldt tilfreds med Veile Amtsraads Stilling; men det gjorde man ikke. Det var ulogt, medmindre Horsens—Tørringbanen er kommen saa vidt, at Planen ikke kan om-lægges, og at vi ikke kunne faae andre Bestemmelser for den. Man siger, at det lader sig ikke gjøre, men vi burde have denne Forandring, og dernæst bør vi fastholde, hvad der fra Jernbanepænslets Side ikke er Noget til Hindrer for, heller ikke ved Veilebanen, at Forbindelsen mellem Statsbanerne og disse Baner bliver umiddelbar. Naar man skal føre en Bognfuld Mursten eller Tommer blot 1 eller 2 Mil paa Statsbanen, saa kan man umulig have nogen Nytte af disse Baner, naar de ikke staa i umiddelbar Forbindelse med Statsbanerne og ikke have samme Bidde som disse. Det glæder mig, at man saa hurtig er kommen fra Feiltrainet i Fjor, men uden at komme videre ind paa Retnin-

gen af denne Bane eller Noget, som tidligere er omtalt, skal jeg blot sige, at jeg fremdeles maa finde, at 100,000 Kroners Statsstilskud til denne Bane foruden halv Expropriation er alt for lidt. Det er kun e. 22,000 Kr. pr. Mil, og naar De erindre, at andre Egne faae et saa alment Samfundsgode, som Jernbaner ere, uden nogenombest Udgift, og man saa vil paalægge de fattige Egne, fordi de ere komne en halv eller en hel Menneftalder for sent, i væsentlig Grad gennem Amt, Sognekommuner, Byer og Privats, at skulle udrede alle Omkostningerne ved Baneanlæget, og at indestaa for Driften, kan jeg ikke forstaa, hvorledes Thinget her eller nogen Statsfaktor kan forene det med sin Retfærdighedsfølelse. Efter min Formening burde derfor Leiligheden nu benyttes til at søge Statsstilskudet forhøjet. Det synes imidlertid, at man har Tvivl, og at man frygter, at Forlaget saa vil gaa i Smædder. Naar vi have en Repræsentant i det andet Thing, som bor i Veile By, og som gjentagende har forstret, at Egnens Beboere trænge ikke nogen Forøgelse af Tilskudet, kunde man vel ogsaa lade det bero, hvis det turde antages, at det høitærede Medlem virkelig kan siges at være et fuldt Udtryk for Beboerne af Egnen fra Veile til Give og et Par Mil videre, men vi Andre, som ogsaa kjende lidt til Forholdene der paa Egnen, kunne have nogen Tvivl om, at denne Forstikring er baseret paa de virkelige Forhold, og kunne derfor ikke ret vel se bort fra at udtale et Ord om, at Staten vil være retfærdig mod disse Egne. Nu hører jeg imidlertid, at det i denne Sag meget interesserede ærede Medlem, Repræsentanten for den yderste Del af denne Egn, mener ogsaa at kunne afviescere ved det nu Bestaaende. Ja, Herregud, man skal ikke nøde Gud i Ondt, havde jeg nær sagt. Naar de ere tilfreds-stillede, som de jo ere, kan man ikke komme videre, men saa faar det at være Beboernes egen Skyld, hvis deres Talsmand ikke misforstaa dem i saa Henseende. (S. Jørgensen: Jeg gjorde jo en Antydning derom.) Ja, men det var kun en subsidier Antydning hen i det Blaas, og hvorledes er den Antydning at forstaa? Er det ærede Medlems Mening den, at i Tilgift til, hvad Staten yder til denne $\frac{1}{2}$ Mils Bane, paatager Staten sig ved egen Foranstaltning